

«Χαίρε, η στήλη της παρθενίας».

Επίσκοπος Αυγουστίνος Καντιώτης (†).

Παναγία.

«Χαίρε, η στήλη της παρθενίας».

Είναι, αγαπητοί μου, η Δ' στάση των Χαιρετισμών, από το Τ μέχρι το Ω, και περιέχει τριανταέξι χαιρετισμούς προς την υπεραγία Θεοτόκο. Πρώτος χαιρετισμός είναι το «Χαίρε, η στήλη της παρθενίας». Ας προσπαθήσουμε να εξηγήσουμε αυτόν τον χαιρετισμό.

«Χαίρε, η στήλη της παρθενίας». Όχι μόνο εδώ αλλά κι αλλού και στο τέλος του αποδείπνου, στο πρόσωπο της Παναγίας, εγκωμιάζεται η παρθενία. Μπορώ να πω, ότι ολόκληρος ο Ακάθιστος ύμνος είναι ένα απaráμιλλο εγκώμιο της παρθενίας. Αλλά πρέπει να προσέξουμε. Επειδή τόσο πολύ εγκωμιάζεται η παρθενία, δεν πρέπει να παρασυρθούμε και να πούμε ότι περιφρονείται ο γάμος. Όχι.

- Ο ΓΑΜΟΣ είναι ιερός θεσμός. Είναι ένωση ανδρός και γυναικός, που αποβλέπει στην συμπλήρωση. Ο άνθρωπος είναι ελλιπής. Η γυναίκα είναι το ένα ήμισυ και ο άνδρας το άλλο· η ένωσή τους, ο γάμος, είναι η ολοκλήρωση του ανθρωπίνου όντος. Εκείνα που έχει η γυναίκα, δεν τα έχει ο άντρας, κι εκείνα που έχει ο άντρας, δεν τα έχει η γυναίκα.

Γι' αυτό ματαιοπονούν όσοι επιδιώκουν να φέρουν ισοπέδωση. Η γυναίκα έχει αξία ως γυναίκα και ο άντρας ως άντρας. Αφ' ης στιγμής ο άντρας αρχίζει να κάνει τη γυναίκα και η γυναίκα τον άντρα, επέρχεται εξευτελισμός και των δύο.

Ένωση λοιπόν ιερή ο γάμος, ιερός και άγιος θεσμός. Ακόμα, ο γάμος είναι «μυστήριον μέγα» (Εφ. 5:32). Ένα από τα επτά μυστήρια της αγίας μας Εκκλησίας. Αποβλέπει πρώτον στην αλληλοβοήθεια και μετά στην τεκνογονία, με την οποία διαιωνίζεται το γένος μας.

Ο γάμος θεσπίσθηκε ως μονογαμία. Διότι σε κάθε άνδρα αρμόζει μια γυναίκα και σε κάθε γυναίκα ένας άνδρας. Αυτό το απέδειξε και η στατιστική· σε εκατό γεννήσεις, πενήντα περίπου είναι κορίτσια και πενήντα αγόρια. Έτσι όρισε ο Θεός· ένας άντρας – μια γυναίκα. «Πάντα εν σοφία εποίησε» (Ψαλμ. 103:24). Αν είχε άλλο σκοπό ο Θεός, να είναι ο άνθρωπος πολύγαμος, να έχει ένας άντρας πολλές γυναίκες (όπως λέει το Κοράνιο), τότε έπρεπε, όπου γεννιέται ένας άντρας να γεννιούνται επτά γυναίκες. Δεν συμβαίνει αυτό. Ένας και ένας γεννιούνται. Μόνο σε εποχές ανώμαλες, όπως ήταν ο Α' και ο Β' παγκόσμιος πόλεμος, η ισορροπία ανετράπη. Τότε εκατομμύρια άντρες σκοτώθηκαν, και μετά στη Γερμανία και στη Γαλλία έγινε εκείνο που είπε η προφητεία, ότι επτά γυναίκες θα ζητούν ένα άντρα και δεν θα τον βρίσκουν (βλ. Ησ. 4:1). Όταν όμως υπάρχει ειρήνη, τότε υπάρχει ισορροπία μεταξύ του ανδρικού και του γυναικείου πληθυσμού.

Το μονόγαμον εγκωμιάζει η Εκκλησία. Γι' αυτό ο πρώτος γάμος είναι ευλογημένος. Ο επόμενος είναι κατώτερος. Δεν τον τιμά τόσο η Εκκλησία. Από επιείκεια επιτρέπει δεύτερο γάμο, και από άκρα συγκατάβαση επιτρέπει κάποτε τρίτο γάμο. Ο Μέγας Βασίλειος λέει· πηγαίνετε στο δάσος και δέστε το τρυγόνι. Ζει ζευγαρωτά, αρσενικό και θηλυκό. Αν όμως σκοτωθεί το ένα, το άλλο δε ζευγαρώνει πλέον. Και μόνο αυτό; από την ώρα που θα χηρεύσει αλλάζει φωνή, κελαηδεί λυπηρά. Κι εμείς, τυφλοί και κουφοί, δεν διδασκόμαστε. Γυναίκες και άντρες, μόλις χηρεύσουν ξεχνούν τα πάντα και ζητούν νέο σύντροφο.

Ποια είναι η τάξη της Εκκλησίας μας; μια γυναίκα – ένας άντρας. Και το σπουδαιότερο· παρθένοι και οι δύο. Δύο ποτήρια κρυστάλλινα με

καθαρό νερό, όταν σμίξουν, δημιουργούν το ιδεώδες κράμα. Τα άλλα είναι έξω από τη χριστιανική πίστη και παράδοση.

Αρκετά είπαμε για το γάμο. Υπάρχει όμως και μια άλλη κατάσταση, ανώτερη, την οποία επίσης ευλογεί η Εκκλησία μας· είναι

- Η ΠΑΡΘΕΝΙΑ. Τι είναι η παρθενία; Όπως ένα κεριά ανάβεις στην εικόνα και καίγεται ολόκληρο, έτσι και όποιος μένει παρθένος για τον Κύριο κάνει μια ολοκληρωτική θυσία. Δεν είναι τίποτα να κάψεις ένα κεριά· το σπουδαίο είναι να κάνεις λαμπάδα όλο σου το είναι, ψυχή και σώμα, για το Χριστό, να υπηρετήσεις το Θεό εργαζόμενος σε ιεραποστολικά και πνευματικά έργα· αυτό είναι η παρθενία.

Είναι εύκολο; Για τους αγγέλους ναι, που δεν έχουν σώμα και δεν γνωρίζουν γάμο. Έτσι θα είναι κάποτε για όλους η ζωή, μετά την κοινή ανάσταση· στον ουρανό δεν υπάρχει γάμος, όπως ακούμε τη Μεγάλη Τρίτη (Ματθ. 22:29-30). Εδώ αυτό είναι δύσκολο. Διότι καλείται ο άνθρωπος, που έχει σάρκα με ροπές και κλίσεις από το προπατορικό αμάρτημα, να ζήσει βίο αγγελικό, ως «ένσαρκος άγγελος» όπως ο προφήτης Ηλίας.

Εγκωμιάζεται η παρθενία από τους αγίους πατέρες της Εκκλησίας μας. Μπορούμε να πούμε με απλή γλώσσα, ότι ο γάμος είναι ασήμι και η παρθενία χρυσάφι. Διάλεξε και πάρε· είσαι ελεύθερος, δεν σε βιάζει κανείς. Η παρθενία δεν είναι εντολή, είναι προτροπή. Το είπε ο Χριστός καθαρά· «ο δυνάμενος χωρείν χωρείτω» (Ματθ. 19:12). Όποιος μπορεί, ασ κάνει το άλμα, να περάσει τον ποταμό της ζωής. Είναι εύκολο να σταθείς στην όχθη του Αξιού, να κάνεις ένα άλμα και να βρεθείς απέναντι; Είναι δύσκολο· ε, τόσο δύσκολο και ακατόρθωτο ανθρωπίνως είναι να κάνεις το άλμα της σαρκός, η οποία είναι ρεύμα, άβυσσος, θηρίο.

Τελειώνοντας λέω, ότι όπως τιμούμε το γάμο, έτσι να τιμούμε και την παρθενία. Υπήρξαν αιρετικοί που εμπόδιζαν το γάμο (το μυστήριο του Θεού το θεωρούσαν αμαρτία), γι' αυτό η Εκκλησία τους κατεδίκασε αυστηρά. Αλλ' όπως αυτός που εμποδίζει το γάμο αμαρτάνει, έτσι και όποιος εμποδίζει την παρθενία.

Περίεργη η κοινωνία μας. Αν μέσ' στο πλήθος βρεθεί ένας νέος ή μια νέα με τέτοια διάθεση, δέχονται κατακραυγή. Σπάνιο πράγμα στην εποχή μας η παρθενική ζωή. Παλαιότερα μέσα στα δέκα κορίτσια ένα αφιερωνόταν στο Θεό, τώρα μέσα στα χίλια ζήτημα να βρεθεί ένα. Όσο σπάνιο είναι το διαμάντι, τόσο και η παρθενία. Κάπου-κάπου κανένα κορίτσι αποφασίζει να πάει σε μοναστήρι ή να μείνει στον κόσμο ως ιεραποστολικό πρόσωπο και να προσφέρει δωρεάν τις υπηρεσίες της, όπως λ.χ. οι νοσοκόμες που σαν άγγελοι αφοσιώνονται στους αρρώστους. Άμα δουν λοιπόν κάπου τέτοια διάθεση, μάνα πατέρας γειτονιά, όλοι πέφτουν πάνω· και ψάχνουν να βρουν, ποιος παπάς ή δεσπότης είναι ο αίτιος! Ευλογημένε άνθρωπε· το να θέλει ένας να ζήσει παρθενική ζωή είναι σπόρος που δεν τον σπέρνει άνθρωπος· τον σπέρνει ο Θεός. Γιατί λοιπόν γίνεσαι θεομάχος; Οι παρθενομάχοι πολεμούν το Θεό.

Στην Εκκλησία μας υπάρχει το μέτρο και η αρμονία. Υπάρχει η παράταξη των εγγάμων. Έγγαμοι ήταν οι γονείς της Παναγίας Ιωακείμ και Άννα, οι γονείς του τιμίου Προδρόμου Ζαχαρίας και Ελισάβετ, οι γονείς των μεγάλων Πατέρων και ιεραρχών και μάλιστα οι μητέρες τους (Εμμέλεια, Νόνα, Ανθούσα κ.α.)· νεώτερο δε παράδειγμα πιστής εγγάμου γυναικός είναι η Ναταλία σύζυγος του ήρωος Παύλου Μελά, που σε ηλικία 22 ετών έμεινε χήρα και έζησε 90 χρόνια πιστή στη μνήμη του, σαν τρυγόνα! Αλλά στην Εκκλησία υπάρχει και το τάγμα των παρθένων, με τους αποστόλους Παύλο και Ιωάννη, τους πατέρες, τους οσίους και μάρτυρες, όπως τον άγιο Αντώνιο, τις άγιες Παρασκευή, Κυριακή, Ειρήνη κλπ. Κορυφαία δε του χορού των παρθένων είναι η υπεραγία Θεοτόκος, η «στήλη της παρθενίας».

Αλλά πού ομιλώ, αγαπητοί μου; Γίναμε θεοπαίχτες. Στην εκκλησία λέμε «Χαίρε, η στήλη της παρθενίας» και «Την ωραιότητα της παρθενίας», και έξω; Τι εμπαιγμός! Στατιστικές λένε ότι, μέσα σε εκατό γυναίκες είναι ζήτημα αν δέκα είναι παρθένες. Οι άλλες; Φρίκη. Και εδώ βρίσκεται, όπως λένε κοινωνιολόγοι, μία αιτία των διαζυγίων.

Γι' αυτό όταν έγινα επίσκοπος έκανα αγώνα σκληρό και έγινα εμπαιγμός των δημοσιογράφων μέχρι το εξωτερικό, διότι καταπολέμησα τη συνήθεια, μόλις αρραβωνιαστούν οι νέοι να σμίγουν, με τη προτροπή των γονέων. Ω πατρίδα, πώς σε κατάντησαν οι μοντέρνες ιδέες! Θυμάμαι

δε και το 1944 στην Κοζάνη κάτι που είδα με τα μάτια μου και έφριξα· να κάνουν παρέλαση φεμινίστριες, γυναίκες επηρεασμένες από ιδέες του Μαρξ, και να φωνάζουν «Κάτω η παρθενία!». Έτσι επικράτησε η αθλιότητα και η παρθενία έγινε είδος σπάνιο.

Κορίτσια! τιμήστε την παρθενία. Μείνετε πιστές. Ένας άντρας για κάθε γυναίκα και μια γυναίκα για κάθε άντρα. Τότε δεν θα είμαστε θεομπαίχτες, αλλά ειλικρινώς θα λέμε στην Παναγία· «Χαίρε, η στήλη της παρθενίας».

Από το φυλλάδιο ΚΥΡΙΑΚΗ, αριθμός 1240, 9 Απριλίου 2021, Φλώρινα

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>